

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 162/05
24.03.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Латиновића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Николе Мићуновића, Зорана Савића и Миодрага Вићентијевића, чланова већа и саветника, Зорице Стојковић, записничара, у кривичном предмету оптуженог **АА**, због кривичног дела силовања из члана 103. став 1. Кривичног закона Републике Србије и др, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Суботици, изјављеној против пресуде Окружног суда у Суботици, К. бр. 62/04 од 21.10.2004. године, у седници већа одржаној, дана 24.03.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Суботици, а пресуда Окружног суда у Суботици К. бр. 62/04 од 21.10.2004. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Наведеном пресудом Окружног суда у Суботици, К. бр. 62/04 од 21.10.2004. године, оптужени АА, оглашен је кривим због кривичног дела силовање из члана 103. став 1. КЗ РС, кривично дело обљубе или противприродног блуда са лицем које није навршило 14 година, у покушају из члана 106. став 2. КЗ РС у вези са чланом 19. ОКЗ и кривичног дела силовања у покушају из члана 103. став 1. КЗ РС у вези са чланом 19. ОКЗ, па пошто су му утврђене појединачне казне као у изреци првостепене пресуде, осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 6-шест година и 6-шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 04. августа 2004. године од 16,00 часова па надаље. Истом пресудом оптужени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала као и награде и нужне издатке браниоцу по службеној дужности, а све у тамо наведеним износима а у назначеном року. Оштећена ББ и ВВ малолетна ГГ су ради остваривања имовинско-правног захтева упућене на парницу.

Против напред наведене пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Суботици, због одлуке о кривичној санкцији, с`предлогом да, Врховни суд, побијану пресуду преиначи, и оптуженом изрекне казну затвора, у дужем временском трајању.

Републички јавни тужилац Србије, поднеском Ктж. бр. 281/05 од 11.02.2005. године, предложио је, да се жалба Окружног јавног тужиоца у Суботици уважи, а првостепена пресуда преиначи у погледу одлуке о казни.

Врховни суд је, одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је, размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу члана 380. ЗКП-а, па је по оцени навода и предлога у жалби, писменог предлога Републичког јавног тужиоца, који је напред цитиран, нашао:

Жалба Окружног јавног тужиоца у Суботици је неоснована.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона на штету оптуженог, на које другостепени суд обавезно поводом жалбе увек пази по службеној дужности, а у смислу члана 380. став 1. тачке 1. и 2. ЗКП-а.

Испитујући одлуку о казни, Врховни суд налази да се неосновано жалбом Окружног јавног тужиоца у Суботици првостепена пресуда побија због одлуке о казни. Појединачне казне затвора од 2-две године и 6-шест месеци за кривично дело силовања из члана 103. став 1. КЗ РС, казна затвора у трајању од три године за кривично дело обљубе или противприродног блуда са лицем које није навршило 14 година у покушају из члана 106. став 2. КЗ РС у вези члана 19. ОКЗ-а и казна затвора у трајању од 1-једне године и 6-шест месеци за кривично дело силовање у покушају из члана 103. став 1. КЗ РС у вези члана 19. ОКЗ и јединствена казна затвора у трајању од 6-шест година и 6-шест месеци, на коју је оптужени АА осуђен, у складу је са тежином учињених кривичних дела, степену кривичне одговорности оптуженог и осталим у овом случају релевантним чињеницама и околностима које је првостепени суд узео у обзир при одмеравању казне, тако да осуда оптуженог на строжију казну, како се то предлаже у жалби Окружног јавног тужиоца у Суботици, по оцени Врховног суда, не би била оправдана. Утврђеним олакшавајућим околностима, признању оптуженог као и налазу и мишљењу вештака неуропсихијатра и психолога у погледу способности оптуженог да управља својим поступцима и да исте схвати, као и чињеници да отежавајућих околности на страни оптуженог није било, првостепени суд је дао онај значај који оне и заслужују. Врховни суд налази да је јединствена казна затвора у трајању од 6-шест година и 6-шест месеци сразмерна тежини извршених кривичних дела и степену кривичне одговорности оптуженог и као таква нужна и довољна за остваривање сврхе кажњавања предвиђене чланом 5. и 33. ОКЗ-а.

Са изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП-а, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Зорица Стојковић, с.р. Никола Латинковић, с.р.

За тачност отправка

ЈЧ